

- Един от съвършените богомили. И той е бежанец като теб. Избягал е от замъка Монсепър в земята на фризите. За да донесе обратно в България съкровището на албигойците - техните тайни книги. И във фрушката земя сега е размирно. Папата преследва, заедно със властелите от северна Франция - вжните, като ги обвинява в еретичество.. А северните властели пък ламтят за богатите вжни земи. Никъде хората не искат да живеят в обич и мир. Всичко ламти за грабеж и насилие. А тук брат ми прави всичко което е в силите му, за да дарува свобода, закрила, правда. И всеки иде при него да я дири... Няма втори като него по света. ~~И~~ - И севастократорът отпрати с безкрайна преданост взор към Асена. Царят помагаше на съвършения богомил да се качи на коня си. Защото ~~свършени~~ ^{свършени} те не ходеха на лов. Те никога не убиваха живо същество.

Яков се спусна да придържа стремето. Когато съвършеният вдигна ръка за сбогом и благослови изпращачите си, на ръката му блесна ~~пръстен~~ ^{пръстен} пръстен. Върху златото бе изработена пчела от ситни елмазчета.

Севастократор Александър се наведе над ухото на руския княз:
- Това е богомилският папа.

Мъжете се върнаха в ловджийската стая за да вземат оръжията си. Присъствието на богомила ги стесняваше. Сега вече те отпуснаха пороя на ~~веселите~~ ^{фризите} ~~закачки~~ ^{закачки}, запяха дружно ловджийска песен. Седнаха отново за да опитат задушното ~~заешко~~ ^{заешко} от което лъхаше ~~пръстен~~ ^{пръстен} примадвац мирис.

Весело звъннаха стъклените купи, сребърните чаши. Царят все още се бореше с някаква своя мисъл, докато най-сетне лицето му се разведри. Той бе намерил разрешението. Съдбата му бе изпратила нечакан дар. И то го приемаше с благодарност. Един верен приятел. Един верен страж на земята му.

И той вдигна високо своята купа:

- Да живее великият боляр на българската земя, княз Яков Светослав. Царство ми дава Видинското проныатство като отчина, за вечни времена,